Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 249—250 (2496—2497) ▪ Четвер, 28 грудня 2000 року ▪ Ціна договірна

Благодійна новорічна вистава для дітей з функціональними обмеженнями відбулася у столичній міськдержадміністрації. З Новим роком малечу привітав київський міський голова Олександр Омельченко.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

▪ 1845 р. У Києві виникло Кирило-Мефодіївське товариство, таємна антикріпосницька й антисамодержавна організація, до якої входив і Т. Шевченко.

▪ 1906 р. На Харківщині народився майбутній партизанський командир Микола Попудренко. Герой Радянського Союзу. Загинув у бою.

▪ 1920 р. Підписано Союзний робітничо-селянський договір між РРФСР та УРСР, яким визнавалась суверенність і незалежність кожної із сторін.

28 грудня

У молодих демократій свої проблеми

— Відносини між Україною та Алжиром мають глибоке коріння. Але протягом останніх десяти років вони розвивалися особливо динамічно, — заявив Надзвичайний і Повноважний Посол Алжиру в Україні Шериф Шихі під час зустрічі з Головою Верховної Ради Іваном Плющем. Як зауважив посол, нині Алжир посідає одне з перших місць серед торговельних партнерів України і перше — серед арабських та африканських країн. А нинішня зустріч з Головою ВР свідчить про бажання алжирської сторони зміцнювати співробітництво і на парламентському рівні. Посол також поінформував про ситуацію, що склалася нині в його країні, розповів про становлення демократії в Алжирі.

На думку Івана Плюща, демократичні процеси в Україні та Алжирі розвиваються майже подібно. «Я не знаю, скільки зараз партій в Алжирі, а в нас днями зареєстрували 108, — зауважив Голова ВР. — Я сприймаю цей процес спокійно... Але статистика свідчить, що тільки 3 відсотки населення є симпатиками цих 108 партій».

А Актуально

Передноворічний мільйон

Чотиримільйонну з початку року тонну вугілля видав на-гора колектив орендного підприємства «Шахта імені Засядька» (Донецьк). Засядьківці відпрацьовують пласт на глибині 1400 метрів у складних гірничо-геологічних умовах. Також розпочато проходження нового повітроподаючого ствола, який продовжить життя шахти ще на 40—50 років. Нове будівництво ведеться виняткова за кошти вугільного підприємства, яке не отримує від держави ані копійки і звикло розраховувати лише на власні сили.

Мінімум не є мінімум

Урядовий Комітет соціального та гуманітарного розвитку пропонує затвердити на 2001 рік прожитковий мінімум у розмірі 311,3 гривні. Глава комітету віце-прем'єр-міністр Микола Жулинський повідомив, що розрахунки робили за нормативами з огляду на споживчі ціни, які склалися у жовтні. Відповідно до цієї арифметики прожитковий мінімум дітей до 6 років становитиме 276,48 гривні, від 6 до 18 років — 345,66, працездатних — 331,05, непрацездатних —248,77 грн. Якщо Кабінет Міністрів підтримає цю пропозицію, відповідний законопроект надійде на розгляд Верховної Ради.

Офіційно

Бурхливий, напружений, але ефективний

Так підсумовував рік, що минає, перший заступник Голови Верховної Ради України Віктор МЕДВЕДЧУК на прохання журналістів.

— Україна увійшла в другий етап свого історичного розвитку, — наголосив В. Медведчук. — Наприкінці 1999 року було обрано нового Президента України, на початку 2000-го — створено парламентську більшість. Уперше в Україні на рівні вищого законодавчого органу утворилася коаліція депутатських груп і фракцій, яка взяла на себе відповідальність за законотворчий процес.

(Закінчення на 2-й стор.).

Новосілля

Ордери з-під ялинки

У нових трикімнатних квартирах зустрінуть Новий рік сім'ї п'ятьох ветеранів війни в Афганістані та п'ятьох офіцерів запасу. Їм одеський міський голова Руслан Боделан вручив ордери на квартири в новоспорудженому будинку-красені.

ПОЛКОВНИКУ НІХТО НЕ ПИШЕ, ПИШУТЬ ПРЕЗИДЕНТОВІ

Фото УНІАН.

Корупція не обминула й військо. За інформацією Генеральної прокуратури України, кількість кримінальних справ, порушених у зв'язку із корупційними діями у військах, за рік збільшилася на 13 відсотків. Одна з іпостасей армійської корупції — експлуатація солдатської праці. Без будь-яких на те підстав офіцери використовують безплатну солдатську працю у власних цілях, не втрачаючи нагоди догодити потрібним людям, а найчастіше — отримати за рахунок такої експлуатації солідні «дивіденди». На жаль, таких випадків у Луганській області чимало. Про них розповів начальник підрозділу військової контррозвідки УСБУ в Луганській області Микола Сохацький.

(Закінчення на 8-й стор.).

Якщо труба працює, то справа — не «труба»

Рівно 25 років тому запрацювала труба Теофіпольського цукрового заводу — одного з найпотужніших у галузі підприємств. Уже стали пенсіонерами і його перший директор Володимир Моравський і другий — Вікентій Походощук. Уже не одне покоління робітників-новачків стало досвідченими фахівцями. За останніх 10 років на підприємстві перероблено 3 мільйони 18 тисяч тонн цукрових буряків: з них вироблено 363504 тонни цукру-піску, 2 мільйони 17 тисяч тонн жому світлого, 156439 тонн меляси.

Можна називати багато цифр. Можна переводити їх у вагони і ешелони, гори і ріки. Можна багато розповідати про теофіпольських цукроварів, а тут працюють понад 800 чоловік... Але сьогодні, в день їхнього колективного дня народження, разом з главами Теофіпольської райради Василем Шуляком і райдержадміністрації Володимиром Пожалюком та головою спостережної ради ВАТ «Теофіпольський цукровий завод» Василем Петринюком бажаємо їм найголовнішого — солодкого життя і солодкої праці. Якщо не згасне труба, то справа у них — не «труба».

Хмельницька область.

Абзац з листа

Не чую — і мене не чують

Заздрю інвалідам війни з Луганської області, які до Міжнародного дня інвалідів отримали слухові апарати, про що нещодавно прочитав у «Голосі України». На превеликий жаль, я позбавлений задоволення слухати радіоновини і спілкуватися з людьми, бо не маю такого потрібного мені слухового апарата. І народний депутат не може, на жаль, допомогти.

О. ЛИТАРЕНКО.

Борзна Чернігівської області.

▪ Україна надала Грузії 5 тисяч тонн зерна із держрезерву в рамках гуманітарної допомоги.

▪ У селі Варварівці Карлівського району Полтавської області 25 учнів і 3 працівники школи-інтернату госпіталізовано з діагнозом «дизентерія».

▪ Майже кілограм розлитої ртуті виявили на сходах мешканці 18-поверхового будинку в Московському районі столиці.

P. S.

Бурхливий, напружений, але ефективний

(Початок на 1-й стор.).

Парламентська більшість змогла прийняти низку законопроектів, які не мали жодних шансів у минулому, в тому числі й за часів Верховної Ради першого, другого скликань та першого етапу діяльності ВР третього скликання. Це — схвалення Земельного кодексу в першому читанні, Цивільного кодексу в другому читанні, Податкового кодексу в першому читанні, затвердження Програми приватизації на трирічний період, вперше за 10 років незалежності України вчасне прийняття державного бюджету на 2001 рік.

У 2000 році новий уряд у конструктивній співпраці з парламентом і Президентом зміг забезпечити передусім зростання валового внутрішнього продукту, промислового виробництва та інших показників, які засвідчують базове економічне зростання в Україні та стабілізацію економічного спаду.

Усе це, на мій погляд, дає можливість по-новому дивитися на розвиток суспільно-політичної та економічної ситуації в Україні. Бо і перші скликання парламенту, і перші роки незалежності були лише пошуком шляхів розвитку держави та суспільства, що відзначався і позитивними, і негативними аспектами. А сьогодні, попри всі негаразди, критичні зауваження і на адресу парламенту з боку уряду, і навпаки, попри подекуди неузгодженість у діях між Президентом, парламентом та урядом, усе-таки закладено основу для конструктивної співпраці. Такої співпраці між гілками влади в Україні ще не було. І це — найголовніше досягнення 2000 року, що маємо розвинути в майбутньому.

Останні політичні події, яким дали поштовх заяви народного депутата Олександра Мороза, а передувало зникнення журналіста Г. Гонгадзе та порушення відповідних кримінальних справ, становили і ще становлять загрозу політичної кризи в Україні. Однак казати, що політична криза розпочалася, у мене немає жодних ані об'єктивних, ані суб'єктивних причин. І надалі всі питання потрібно розв'язувати лише правовим шляхом, у суворій відповідності до норм Конституції та законів.

Записала Юліана ШЕВЧУК.

Фотофакт

Під час робочої поїздки Президента України Леоніда Кучми до Луганської області глава держави оглянув перший вітчизняний дизель-потяг, виготовлений холдинговою компанією «Луганськтепловоз».

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (Укрінформ).

Готується законопроект

Робота над помилками

Майбутній Земельний кодекс народжується в муках. Над його проектом, який пройшов у парламенті перше читання і готується до другого, вже попрацював не один десяток найрізноманітніших наукових інститутів, установ та організацій. До майбутнього документа вже внесено близько 1500 поправок. Тому він помітно оновився. Народні обранці, схоже, врахували негатив Дніпропетровщини. Там, зокрема, розпанахали угіддя, де залягають стратегічні корисні копалини. Нова редакція проекту передбачає: право власності поширюється лише на простір, що знаходиться над та під поверхнею ділянки на висоту і глибину, необхідні для зведення будівель чи виробничих споруд. Про надра вже не йдеться. А от щодо використання загальнодоступних корисних копалин, приміром, торфу, а також лісових насаджень, водних об'єктів тощо, — тут без обмежень.

Визначилися народні обранці і з прийдешніми жителями країни. Якщо раніше основною метою документа значилося, що такий закон створюється в інтересах нинішніх та майбутніх поколінь, то тепер ідеться просто про охорону земель. Напевне, щоб не дратувати нащадків, яким у цьому перерозподілі, звісно, нічого не світить.

Ніяк не вгамуються пристрасті довкола не кожному зрозумілого поняття «сервітутне право», що означає можливість обмеженого користування чужою ділянкою, наприклад, для перегону худоби. Згідно з проектом, прийнятим парламентаріями у першому читанні, його можна було набути, домовившися з власником землі. Нині, окрім згоди господаря (який, до речі, може вимагати за користування своєю земельною плату), пропонується проводити державну реєстрацію сервітутів. Що закономірно. Адже потенційному покупцеві ділянки не завадить знати, що наділом, який він для себе пригледів, частково користується інша особа.

Схоже, врешті-решт буде узаконено і право власності за набувальною давністю. Якщо людина добросовісно та безперервно користувалася земельною ділянкою не менш як 15 років, цей наділ, передбачає проект, лишається в її володінні й розпорядженні. Тепер, виходить, самозахоплені новими українцями ласі шматки землі у Криму за ними й закріплюються? Принаймні пропонована «земельна конституція» межі між добросовісним користуванням і самозахопленням не проводить.

Оптимістична новина для власників багатоквартирних житлових будинків: за проектом вони матимуть змогу придбати земельну ділянку, на якій знаходиться споруда. А для громадян, які не встигли обзавестися спорудами, але отримали під час реорганізації земельний сертифікат, усе залишається по-старому: вони матимуть змогу безоплатно приватизувати пай у розмірі паю. Власників присадибних ділянок майбутній кодекс також не залишив поза увагою. Їм дозволяється (також безкоштовно) приватизувати до двох гектарів землі для ведення підсобного господарства.

Спочатку депутати мали намір ухвалити «земельну конституцію» вже до нового року. Потім перенесли розгляд цього питання на початок січня. Тому гасло «У новий рік — з новим Земельним кодексом!» перестало бути актуальним. Але це, думається, не суттєво. По-перше, майбутній закон доволі сирий. По-друге, це надто важлива справа, щоб підганяти її під дату. І так з реформуванням багато дров наламали.

Галина КВІТКА.

Офіційно

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо оподаткування підприємств та організацій громадських організацій інвалідів»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. У пункті 5 розділу II «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо оподаткування підприємств та організацій громадських організацій інвалідів» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 43, ст.363) слова та цифри «1 січня 2001 року» замінити словами та цифрами «1 липня 2001 року».
2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 30 листопада 2000 року.
№ 2116-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про схвалення рішення Президента України про направлення миротворчого контингенту для участі України в Місії Організації Об'єднаних Націй в Сьєрра-Леоне

Верховна Рада України **постановляє:**

Рішення Президента України про направлення миротворчого контингенту для участі України в Місії Організації Об'єднаних Націй в Сьєрра-Леоне схвалити.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
14 грудня 2000 року.
№ 2148-III.

А якщо справді стане мудрості?

Коментар

Схоже, непідпільна Політрада діє. У Луганську Леонід Кучма назвав опозицію до Президента. Нині, за його словами, в парламенті — це «депутати з фракцій «Реформи і порядок», «Батьківщина», Українського народного руху». Інакше кажучи, «ті фракції, які в основному підтримували уряд». Чи, таким чином, до опозиції занесено і об'єкт їхньої підтримки, невідомо. Зате в Президента є впевненість, «що більшість у парламенті швидко зникне». Звичайно, шкода конструктивної сили: з такими труднощами вона створювалася. Але радує інше. Л. Кучма вважає, що народу України стане мудрості розібратися із ситуацією, що виникла після касетного скандалу. До речі, знаєте його «головну причину»? Це — «оприлюднення аудіозаписів у парламенті лежить в активізації контролю силових структур України за кримінальною ситуацією в країні, в тому числі за участю народних депутатів». Після чіткого зазначення цієї причини стає ще зрозумілішою: «Стратегічні сили, котрі сподіваються дестабілізувати ситуацію в країні, переоцінили свої можливості». «Нині ми перебуваємо в 2000 році, а не в 90-му. Люди стали мудріші», — справедливо наголошує Президент. І це справді так. Деякі навіть помудрішали порівняно з 99-м роком.

А в декого цей процес відбувається паралельно зі зростанням смиренності. Наприклад, голова ХДПУ Віталій Журавський як істинний християнин відчув милосердя до ближнього — колег по парламентській лаві. І закликав гаранта Конституції розпустити за певних обставин Верховну Раду, де зібралися фракції — порушники «сьомої заповіді». Себто ті, хто вступив у «позастатутні стосунки» зі стратегічними дестабілізаційними силами.

Правда, Леонід Кучма поки що зайнятий долею підозрюваних у порушенні шостої заповіді. У тому ж Луганську він підкреслив, що рішення про силових міністрів прийме після того, як «Генеральна прокуратура завершить розслідування особистої участі цих людей у даній справі». Але якщо Генпрокуратура, припустимо, доведе їх участь, то автоматично начебто коло відставників розширюється.

Тим часом прес-центр Генпрокуратури запевняє, що розслідування кримінальної справи у її «зібранні творів» проводиться «всебічно, в повному обсязі, об'єктивно, неупереджено». А група експертів Київського науково-дослідного інституту судової експертизи Міністерства юстиції уже навіть написала... ні, не висновок поки що. Колективну заяву, в якій стверджується: «Ми завжди проводимо повне об'єктивне експертне дослідження і несемо особисту відповідальність за його результати. Ніякого тиску з боку органів... немає». А ось з другого боку, з'ясовується, є: «Дедалі частіше в ЗМІ і в парламенті висловлюються думки про неможливість проведення в Україні незалежної експертизи, чим ставиться під сумнів об'єктивність експертів і їх професіональна честь». Цими зухвалими думками деякі журналісти і деякі депутати хочуть, очевидно, вивести експертів з рівноваги і заплямувати ще не зроблені ними висновки. Тут справді треба бути нам обережнішими, а що як виведені з себе експерти... заплямують висновки?

Але це все нічого порівняно з іншою професіональною честю. Тут хоч відомо, що журналісти експертів очорнюють. А ось у заяві співробітників управління Державної служби охорони сказано без натяків, сумнівів і сентиментів: Микола Мельниченко людина непорядна і зрадник кодексу офіцерської честі. Правда, чого непорядну людину донедавна вважали класним спеціалістом, якому навіть довіряли президентський кабінет, не зрозуміло? Куди дивилися, за що хліб їли? Але, очевидно, майор і справді щось накоїв, якщо вивів із рівноваги своїх незворушних колег.

Виконком Спілки юристів України і керівної ради Всесвітнього конгресу українських юристів, як і треба було чекати, також видав «правовий документ» — заяву, в якій «юридична громадськість України занепокоєна тим, що останнім часом під гаслом побудови правової держави деякі політичні сили нагнітають істерію... вдаються до дій, спрямованих на гальмування реформ і демократизацію важливих сфер суспільного життя, повернення країни в минуле до тоталітаризму, коли керівною силою було не ствердження і забезпечення прав і свобод людини, а ідеологічний монополізм, воля й амбіції високих посадових осіб». Юридично глибокий підтекст. Шкода тільки, що правники не конкретизували, яких високих посадових осіб вони підозрюють в амбіційності.

Сподіваюся, що все-таки не Миколу Азарова, який впевнений, що все це стовідсоткова фальшивка. І не організаторів громадського комітету захисту Конституції, які об'єдналися для підтримки глави держави, якого вибрав український народ.

Доки триває салют заяв, тимчасова депутатська слідча комісія, що вивчає обставини зникнення Георгія Гонгадзе, має намір сприяти матері і дружині журналіста у проведенні незалежної експертизи за межами України. Очевидно, щось їх муляє у «відсутності тиску на вітчизняних експертів з боку органів»? А може, хочуть не заявами на підтримку, а компетентними і незалежними правовими висновками підтвердити незаплямовану честь членів «диванної партії». І це дуже похвально.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Коментар

Броня міцна, доки не впали ціни

Перший віце-прем'єр Юрій Єхануров заявив, що уряд почне третє тисячоліття з того, що звільнятиме з посад керівників підприємств з державними частками акцій, які не виконали зобов'язань перед бюджетами і Пенсійним фондом цього року.

Логічно. Адже нинішній приріст промислового виробництва наступного року має стати базовим для розрахунків. Тож дорога до економічного зростання стає дедалі крутішою, а цінова кон'юнктура — дедалі несприятливішою. Зайве підтвердження —різке здешевлення на світовому ринку плаского прокату та чавуну. За прогнозами спостерігачів, українські металурги в першому кварталі наступного року працюватимуть на зовнішніх ринках зі збитками.

Голова правління ВАТ "Запорізький металургійний комбінат" Віталій Сацький, інформуючи Прем'єр-міністра Віктора Ющенка про втрату у листопаді 2,1 мільйона гривень прибутку, пропонує з січня по травень запровадити мораторій на підвищення цін на стратегічні сировинні та енергоресурси. Інакше, зазначає, підприємства гірничо-металургійного комплексу просто зупиняться.

Мабуть, оголошуючи від імені уряду свій ультиматум, думав про це і Юрій Єхануров. І думки ті були невтішні: значною мірою завдяки набиранню обертів у металургійному комплексі вітчизняна промисловість почала виходити з економічної кризи. За рахунок таких підприємств, як «Запоріжсталь», формується бюджет держави. Але ж у підпорядкуванні Держкомітету з промислової політики 463 підприємства з державною формою власності та менеджменту. Причому на 20 працює по більш як 5000 чоловік, а на 86 — понад 500. Чому ж з прибутками — десятки, а зі збитками — сотні?

Як вважає Юрій Єхануров, спеціальні уповноважені державою менеджери на акціонерних зборах можуть порушити питання про зміну керівництва на нерентабельно працюючих підприємствах. І небезпідставно вважає. Оскільки цього року процеси роздержавлення відбувалися жваво саме у металургії.

Сергій ВЛАД.

Акції

По праці — шана та подарунки

Двома автомобілями, телевізорами, холодильником та грошовими преміями нагороджено кращих працівників агропромислового комплексу Христинівського та Жашківського районів Черкащини.

Ініціатором акції стало столичне ТОВ «Українська продовольча компанія», яке вже сім років співпрацює з господарствами Черкащини. Ділові стосунки з часом переросли в товариські. І коли Христинівський район потрапив у зону стихійного лиха, УПК забезпечувала пальним дизельні електростанції.

Серед лауреатів — керівники господарств та працівники соціальної сфери. А незабаром нагороди буде вручено рядовим сільськовиробникам, які за різних обставин не змогли вибратися до столиці.

— Вшановуючи передовиків, хочемо привернути до них увагу, бо дійсно поважаємо цих людей, — розповідає генеральний директор «УПК» Павло Костенко. — Особливо приємно сказати про господарства «Верхняцьке» Христинівського району та «Конельські хутори» Жашківського району, де цього року високі врожаї зернових, соняшнику та цукрових буряків. І не в останню чергу завдяки їх керівникам — Григорію Грушовенку та Івану Харченку.

Богдан ДОВНИЧ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Ананас і морква від «Росинки»

Одна з останніх розробок Київського колективного заводу безалкогольних напоїв «Росинка» — напої «А. С. Е.» — щойно з'явилася в магазинах України.

Напої «А. С. Е. — ананас—морква» і «А. С. Е. — тропік —морква» виготовлені на основі морков'яного соку, цитрусових і включають комплекс вітамінів А, С і Е. Чудові властивості й смак моркви та цитрусових обумовлені наявністю в них вітамінів, без яких не може обійтися жодна людина, яка хоче бути здоровою і бадьорою, а тим паче діти. Технологи «Росинки», розробляючи новий вид смачних напоїв, потурбувалися про те, щоб надати дітям можливість вживати вітаміни у вигляді напою, а не пігулок, драже чи порошків.

Напої типу А. С. Е. з потрібними організму поживними речовинами вже давно відомі і популярні в Європі, а відтепер завдяки «Росинці» їх мають можливість скуштувати українські споживачі. Всього завод випускає більш як 40 видів високоякісної продукції з натуральної сировини.

Нинішнього року «Росинка» виготовила солодких напоїв, мінеральної води та квасу 8 млн. декалітрів, річний приріст становив майже 1 млн. дал. 22 грудня колективу заводу вручено диплом Українського державного науково-виробничого центру стандартизації, метрології та сертифікації. Нагороду присуджено за досягнення в 2000 році значних успіхів у випуску та реалізації високоякісної і конкурентоспроможної продукції, доступної для масового споживача, внесення вагомого внеску у відродження вітчизняного виробництва.

Жнива «прихватизації»

Село

Три роки позбавлення волі й права посідати керівні посади на такий самий термін з відстрочкою виконання вироку на один рік і сплатою 1250 гривень штрафу... П'ять років позбавлення волі умовно з іспитовим терміном один рік... Усе це — вироки, що їх винесли останнім часом суди Житомирської області головам колишніх КСП. У звинуваченнях — одні й ті самі слова: зловживання посадовими особами службовим становищем, службовий підлог. А ще: привласнення де 18 тисяч, а де й значно більшої кількості акцій переробних та обслуговуючих підприємств АПК.

Як відомо, акції м'ясокомбінатів, льонозаводів, райагротехнік та агрохімій мали розподіляти на загальних зборах працівників КСП серед усіх членів. Проте чимало керівників колективних сільгосппідприємств вирішили просто фальсифікувати рішення загальних зборів про передачу пакетів акцій саме їм та їхнім родичам, знайомим, наближеним особам з управлінського персоналу.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Кримінал

Чужий пай на нари заведе

Не пощастило голові одного з колективних сільгосппідприємств у Добровеличківському районі Кіровоградщини. Керівник вніс без рішення загальних зборів до офіційних списків на отримання сертифікатів прізвища громадян, які ніколи не були членами КСП. Кожний із лжеколгоспників отримав пай вартістю 59 тисяч гривень. Схоже, стаття горе-голові світить солідна...

Це — не поодинокий випадок. Протягом року за недотримання законодавства, яке регулює порядок реформування сільськогосподарських підприємств, 42 особи притягнуто правоохоронцями до відповідальності, п'ятьох посадовців — голів агропідприємств, провідних спеціалістів —засуджено.

Олег БОНДАР.
Кіровоградська область.

У номер

■ Дніпропетровськ

Різдвяні канікули для підсудних

У Дніпропетровському обласному суді почав давати показання Сергій Іванченко. Йому інкримінують організацію терористичного акту, спрямованого проти Наталії Вітренко. У Кривому Розі тоді постраждало, нагадаємо, більш як сорок осіб. Звинувачення поки що побудовано тільки на добутих міліцейським слідством зізнаннях тих, хто начебто був виконавцем теракту, а в суді заявив, що «зізнався» від страху «не витерпіти катувань і тортур».

Схоже, головне запитання — хто був замовником замаху на життя Наталії Вітренко? — суд навряд чи відповість.

Поки що на процесі оголошено перерву до 10 січня наступного року.

■ Одним абзацом

■ Більш як 60 тисяч гривень виділила Донецька обласна держадміністрація для організації новорічних свят для дітей-сиріт, інвалідів, дітей із багатодітних та малозабезпечених родин, учнів інтернатів. Близько 3,5 тисячі юних мешканців області візьмуть участь у святкових ранках і отримають подарунки від Діда Мороза. До речі, у цій ролі виступила не лише обласна влада, а й численні спонсори. А 150 дітей загиблих шахтарів та дітей-інвалідів вирушать на зимові канікули за маршрутом Донецьк—Київ—Трускавець.

■ Сорок тисяч ветеранів війни і праці Дніпропетровщини, які мають проблеми із зором, вже отримали безплатно окуляри. Ще майже 20 тисяч одержать їх найближчим часом. Тут з ініціативи облдержадміністрації та за участю фірми «Вертоград» триває благодійна акція «Зір ветерана».

■ Спорт

Бал спортивних журналістів

відбувся позавчора у прес-комплексі НСК «Олімпійський». Для того, щоб це свято відбулося, багато зусиль доклав президент Асоціації спортивних журналістів України (АСЖУ) Михайло Волобуєв, якому велику допомогу надали працівники БК «Київ», фонду Олександра Волкова і компанія «Вісіон Україна» (президент Юрій Буряк).

Призи отримали ветерани — Ігор Засєда, Леонід Каневський, Володимир Маєвський, Ян Димов, Ігор Кононнук, Григорій Каневський і представники нового покоління. Було також оголошено десятки найкращих спортсменів і команди країни за версією АСЖУ.

Найкращі у 2000-му: Яна Клочкова, Андрій Шевченко, Микола Мільчев, Денис Силантьєв, Олена Зубрилова, Давид Солладзе, Роман Щуренко, Олександр Береш, Андрій Котельник, Олена Цигульова; жіноча збірна країни з гандболу.

Найкращі за останнє десятиріччя: Серій Бубка, Яна Клочкова, Андрій Шевченко, Лілія Подкопаєва, Віталій і Володимир Клички, Оксана Баюл, Андрій Медведєв, Олена Зубрилова, Катерина Серебрянська; ФК «Динамо» (Київ).

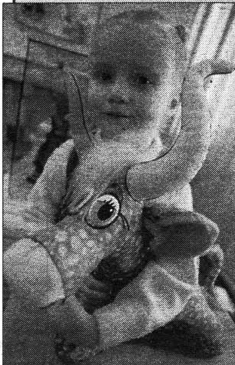
Привітання президента ПФЛ

Новообраний президент ПФЛ України Равіль Сафіуллін привітав із новорічними та різдвяними святами футбольні клуби. У тому зверненні, зокрема, сказано: «Віримо, що високої планки, яку підняли київське «Динамо» і донецький «Шахтар», прагнутимуть піднятися геть усі колективи. Сподіваємося, що дедалі зростатиме конкуренція за чільні місця в турнірній таблиці. А це принесе радість і футболістам, і багатомільйонній армії вболівальників. Нехай у вашій оселі завжди панують мир і злагода, а у вікна ллється ласкаве сонячне світло та віє свіжий вітер надій!».

Перевірка сил

Сьогодні й завтра в Катовіце збірна України з хокею, складена переважно з гравців київських клубів «Сокіл» та «Беркут», проведе товариські зустрічі з національною командою Польщі.

■ Фотофакт

У столичному Державному музеї Тараса Шевченка розгорнуто виставку традиційної української іграшки.

Фото Дмитра ГАВРИША (УНІАН).

Прокляте питання

Пересічний власник квартири не такий простий, як декому цього хочеться

Шляхи фінансів — незбагненні

Те, що в незалежній і демократичній Україні грошові потоки мають властивість іти в пісок, пардон, у тінь, щоб потім при нагоді сплив-ти в офшорних зонах, нас, пересічних громадян, уже давно не дивує.

На тлі називаних при цьому сум у мільярди доларів США наші платежі за квартирні метри у хрущовках здаються не вартою уваги дрібницею. Однак ці гроші далеко не дрібниця. Наприклад, заборгованість у комунальних платежах мешканців Луцька, переважна більшість яких проживає в приватному секторі і, отже, таких витрат не має зовсім, можна порівняти з річним бюджетом волинської столиці.

Стогнуть від небажання людей платити за житло адміністрації Харкова і Дніпропетровська, Херсона і Львова — одне слово, практично всіх міст рідної Вітчизни. І скрізь рахунок іде на десятки, якщо не сотні, мільйонів, а значить, у масштабах країни — на мільярди гривень. Тільки от особисто я в стогони ці не вірю. І ось чому.

Арифметика — наука нудна, але не завжди. До неї і звернемося. За даними енергогалузі, де, як відомо, обсяги взаємних неплатежів за час реформації перевершили річні обсяги ВВП, побутові споживачі електроенергії, тобто ми з вами, винні всього 8—12% за використані нами, але не оплачені джоулі та ампери.

У часи, коли промисловість крутилася день і ніч, на побутові борги за електрику ніхто не звертав уваги. Тому що обсяги її споживання в побуті не перевищували 10—11% загального виробітку, а заборгованість населення становила не більш як 0,02% від вартості електроенергії, що реалізувалася у країні. При тодішніх втратах у мережі, які коливалися в межах 4—6%, неоплачені дві соті одного відсотка — не більш як шумовий ефект. Так до нього і ставилися.

Сьогодні, як стверджує статистика, населення України споживає до 30% електроенергії країни. Незрозуміло лише, виробленої чи реалізованої. Бо втрати її у мережі за окремими обленерго досягають... 40 відсотків!

Шестиразове зростання споживання електрики в побуті, безумовно, сталося не тому, що наші квартири за енергоозброєністю наблизилися, скажімо, до європейських чи американських стандартів. А з причини деградації вітчизняної індустрії. І дві сотих відсотка побутових боргів зросли до 4,5%, суми, яку шумовим ефектом не назвеш, за яку варто боротися — платити за енергію повинні всі. Це аксіома.

Але ось що знаменно: загальний відсоток непроплат за спожиту в побуті електроенергію залишається таким самим, як і десять років тому! Все ті ж 8—12 відсотків наших співгромадян як не платили за лампочку Ілліча тоді, так не платять і сьогодні. Енергетикам можна довіряти повністю, бо з ними, як і з телефоністами, ми традиційно розраховуємося напряму, минаючи посередників у вигляді коханих ЖЕКів. Саме цей факт дає можливість зробити висновок, що приблизно така само кількість злісних неплатників серед наших співгромадян і в інших комунальних платежах. Тоді звідки ж житлові борги в десятки і сотні мільйонів гривень? А оце вже питання цікаве.

Коли у Києві впровадили єдиний консолідований рахунок для збору платежів за квадратні метри, газ, гарячу та холодну воду, тепло, вивезення сміття і прибирання територій, ліфти та інші комунальні блага з автоматизованим його розщепленням (минаючи ЖЕКи) за банківськими реквізитами обслуговуючих організацій, — відкрилися прецікаві речі. По-перше, суми непроплат за побутові зручності з боку столичних мешканців миттю скоротилися з 40—50 до 8—12 відсотків(?!). По-друге, виявилась велика кількість фінансово невраховних квартир! Деякі будинки, як з'ясувалося, роками стояли без одного, а то і двох під'їздів!

У природі, безумовно, вони існували. Заселені мешканцями, які хай і нерегулярно, хай і не в повному обсязі, але комунальні платежі здійснювали. Тільки ось куди йшли їхні гроші — історія це замовчує. Мимоволі пригадуються подвиги цеховиків періоду розвинутого соціалізму. Коли люди на підприємствах отримували зарплату, у виробничих колективах діяла профспілка і навіть партосередок, лише гроші від реалізації пошитих ними дефіцитних кофтинок та бюстгальтерів осідали в кишенях окремих співвітчизників.

Крім того. Непогано було б знати, скільки винна комунальникам сама міська влада. За ту ж воду, тепло, газ і таке інше. Адже ними сповна користуються не лише квартиронаймачі, а й бюджетні організації. І можливо, що свої борги вони перекладають на плечі статистичних квартирокористувачів.

Ось цікаве повідомлення з Житомира. Місцевій владі в цьому році не вистачало коштів на впорядкування міста. Ну, так, не багато не мало — кілька мільйонів. І цю суму вилучили з бюджетної статті, призначеної для оплати пільг та субсидій. Унаслідок чого житомирським житлово-комунальним службам нічим було розраховуватися не лише за газ і електроенергію, а й за хлор для знезараження води. Тим часом у звітах неоплачені субсидії відносяться до комунальних боргів населення. Чи не через подібні вільності мешканці цього славного міста ось уже другий рік поспіль не можуть прийняти гарячий душ? Ходять, однак, усі чисті і в чистому. То, може, дешевше гріти воду на газовій плиті і є сенс узагалі відмовитися від централізованого гарячого водопостачання? Перевести наші житла на Богом забуті газонагрівальні колонки?

Загалом кажучи, статтею «благоустрій» можна, при бажанні, закопати в землю чи вгатити у зелені насадження, які, як правило, не приймаються, такі суми, що мало не здасться. Чи не тому в деяких містах щорічно відбувається зміна ландшафтів?

Але коли гроші для цього беруть із бюджетних статей комунальних видатків, а потім обурюються, що пересічні українці паразитують на конституційному праві на житло, — у мене слів не вистачає для оцінки таких дій. Так і тягне на ненормативну лексику. Доки власний народ можновладці сприйматимуть за неляканих ідіотів? Тим більше що простий народ зовсім не такий простий, як декому цього хочеться.

Нещодавно довелося мені розмовляти з ідейним неплатником комунальних «податей», представником малого бізнесу, який так підтримують у нашій країні. Тобто з людиною, за нашими мірками, досить забезпеченою.

Так ось. До 1998 року він, як і переважна більшість наших бабусь-дідусів, самотніх пенсіонерів, справно платив за квадратні метри, кілокалорії тепла, кубометри начебто спожитої ним води і таке інше.

Криза серпня 98-го так ударила по його бізнесу, що довелося меблі з дому вивозити за борги. Тут уже було не до комунальних платежів. Одне слово, коли отямився та очухався мій герой, сума його боргу за житло становила близько 600 у. о. — іншими, як ми знаємо, грошовими одиницями наші бізнесмени не користуються. Тут знову йому не пощастило. Рік минув у боротьбі за виживання. Коли бізнес нашого героя знову зміцнів і дійшла черга до погашення комунальної заборгованості, він із подивом виявив, що в тих же у. о. його борги за житло і міський комфорт анітрохи не зросли! Уже з калькулятором у руках мій знайомий легко підрахував, що, за існуючих темпів інфляції та росту тарифів на комунальні послуги, його борг перед державою в у. о. в найближчій перспективі залишиться незмінним. Так і перетворився він на ідейного неплатника. Ось тобі і народна простота. Чи, навпаки, мудрість?

Ні, я не закликаю наслідувати наведений приклад. Але їй же богу, на тлі бардаку, що твориться у сфері комунальних розрахунків, позицію нашого героя важко назвати нераціональною. А ось тарифи, які нам нав'язує муніципальна влада, раціональними вважати не можна.

Узяти розрахункові нормативи тої ж гарячої чи холодної води на міську душу, за якими нам доводиться платити за життєдайну вологу. Та якби ми використовували її в обсягах, які оплачуємо, наші квартири перетворилися б у басейни. Бо ніякі каналізаційні стоки не спроможні пропустити таку кількість H_2O. Чи ж це не доказ абсурдності самих підходів до визначення тарифів або, якщо хочете, ідіотизму методологій, що залишаються незмінними з часів розвинутого соціалізму? Причому методологій, яких зобов'язані дотримуватися всі без винятку міські муніципалітети, бо освячені вони відповідними рішеннями Кабміну.

Найбільш показовими в розумінні абсурду є розрахункові тарифи платежів за тепло. Тепловики, як відомо, виробляють кілокалорії, а платимо ми за квадратні метри. Немов підлога, а не батареї центрального опалення обігрівають наші квартири.

Дурість цієї методики зламати досить просто. Для цього навіть не обов'язково встановлювати у кожній квартирі дорогі лічильники тепла, хоча й дуже бажано, але про облік — пізніше. Для наведення елементарного порядку в розрахунках за тепло достатньо провести паспортизацію квартирних калориферів. Справа в тому, що кожна секція батареї (при відомих температурах теплоносія) не може випромінювати за одиницю часу калорій більше, ніж передбачено її конструкцією.

Поквартирну паспортизацію калориферів провести, а значить, підрахувати реальну кількість тепла, отримуваного городянами за опалювальний сезон, — не фокус. Тільки ось кому це потрібно? Адже давно відомо, що при такій (до слова, максимально наближеній до ринкової) методиці визначення тарифів на тепло його виробники залишаться без штанів. Навіть якщо при розрахунках братимуться максимальні параметри температури теплоносія, від 80 до 90 градусів С°, яких ми з вами практично ніколи не отримуємо.

Ось така ідеологія боротьби за баланс та ринкові принципи у комунальних розрахунках виходить. Між іншим, ідеологія з далекими і глибокими наслідками для нашого з вами гаманця. І коріння її веде все до тої ж головної проблеми нашого часу — проблеми власності.

Ігор НАУМЕНКО.

Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

Один голова — добре, а два..., або Знову «весілля в Калинівці» гуде

Повертаючись до надрукованого

Цього разу повернутися до теми кадрової політики на Вінниччині нас спонукало не зовсім звичне звернення — відкритий лист до Президента України знаного на Поділлі і за його межами організатора-новатора соціалістичного сільгоспвиробництва, а нині пенсіонера Анатолія Кириловича Вагалюка — заслуженого працівника сільського господарства, відмінника народної освіти, кавалера орденів Леніна і Жовтневої Революції та багатьох інших держнагород. Хто хоч трохи знає сільськогосподарську Вінниччину, зверне увагу, що автор листа і його «герой» — екс-голова КСП «Більшовик» Анатолій Андрійович Бондарчук довгі роки працювали рука в руку, очолюючи сильні (тоді казали, передові) колгоспи в Калинівському районі, ділили за тих часів колгоспну владу і славу. Хтось більшу, хтось меншу — то вже таке. Анатолій Кирилович був представлений до звання Героя Соцпраці і не отримав Золотої Зірки лише, як сам стверджує, через місцеві партійні «козні». Головування його тезки Анатолія Андрійовича винагородилось науковим ступенем кандидата наук...

Одне слово, починали майже однаково, а закінчують по-різному. В так звані перебудовні часи Вагалюкові, як він каже, «віддячив» його парторг, котрого голова колись «витягнув з тюрми», а потім колгоспним транспортом возив до Вінниці перевиховувати на так званій «хімії». Вагалюка навіть було виключили з партії, потім поновили... Але врятувати свою «радівську колгоспну імперію» він уже не зміг. Певне, тому, що вважав нижче власної гідності боротися за крісло голови, коли люди, для котрих стільки зробив, самі цього не ініціюють.

А його тезка Бондарчук «пішов у ринок» іншою стежкою. Про неї ми вже писали двічі, та один із фактів мусимо нагадати з огляду на поганий слух чи зір деяких керівників області. Перевівши багатий калинівський колгосп «Більшовик» у радгосп з ім'ям «Артеміда» і під крило Академії аграрних наук, Бондарчук отримує право на відчуження нажитого колгоспниками майна і домагається у 1994 році передачі з «Артеміди» комерційному підприємству (певне, ще ріднішому) молокозаводу, млина, пекарні, вагона-ресторану, магазину... — усього майна на 2 млрд. 67 тис. 172 крб. Керуючи державним сільгоспколективом, тихенько засновує приватну «хвірму», щоб також дещо з народного добра «вкипіло». (Протокол «щедрих» зборів, на яких вирішувалося питання відчуження державного майна, дуже вже підозрілий)...

Вагалюк не дивується, чому з-поміж багатьох хазяйновитих голів КСП саме заплямованому Бондарчукові вдалося вознестися на вершечок владної піраміди в районі. Находившись за багато років по різних високих кабінетах і випивши не одну чарку із сильними світу цього, він добре встиг видивитися невидимі для нетренованого ока шестерні і приводні паси бюрократичної кадрової машини. Заспокоював себе одним: чим більше охочий до влади керівник ті шестерні змащує і в начальство преться, тим швидше на тій піраміді і посковзнеться. Тому навіть у найгарячіші для Бондарчука часи, коли в райцентрі пікетувальники оголосили голодовку з вимогою відставки глави райдержадміністрації А.Бондарчука, Вагалюк не втручався, спостерігав за тим усим звіддаля. Сподівався, що там, нагорі, як завжди, усе бачать й чують і зайвої мороки через одного Бондарчука собі не захочуть.

Не міг же битий і сивий Вагалюк припустити, що тільки й змін сталося у тій ще сталінсько-брежнєвській кадровій машині, що у її ненажерливу «топку» просто кидатимуть інше паливо, на зразок «у. о». А вже від цього залежить, хто куди «баранку» крутить. Певне, тому Вагалюк, заходившись відчиняти до скрипу знайомі чиновницькі кабінети у Вінниці, наївно нагадував їхнім новим господарям старі порядки: якби у компартійні часи за керівником району водилося хоча б йота Бондарчукових гріхів — за ним давно аж загуло б. Тим паче що у тих великих вінницьких кабінетах з Вагалюковими оцінками особистих якостей та господарського хисту калинівського керівника погоджувалися майже всі. Анатолій Кирилович може годинами розповідати, як він пробивався на прийоми до керівників області і усіх тутешніх правоохоронних органів. І як ті не особливо дивувалися численним фактам «об'єгорення» селян Бондарчуком, та обіцяли в разі їх підтвердження «притягнути, не зважаючи на пости і заслуги».

Одного від них не почув Вагалюк: чи не оглядатимуться правоохоронці на пости і заслуги столичного покровителя калинівського голови. Про існування такого Анатолій Кирилович, як і дехто з його земляків, може розповідати багато. А ось ми, на жаль, повторити того не гожі, бо спробуй доведи потім зв'язок між тим, що велике столичне цабе гостює у Калинівці на іменинах, а згодом «по грубих дротах» з печерських пагорбів висловлює вінницьким начальникам скромненькі прохання щодо подальшої долі іменинника...

Ми навмисне не цитуємо і наведених у зверненні Анатолія Вагалюка нових фактів діяльності калинівського керівника, зокрема про лобіювання інтересів «рідних» структур, хоч автор звернення і вважає їх неправомірними. Не тому, що бракує доказів (до звернення автор додав цілу теку документів), а тому, що правоохоронні органи і досі не дали належної правової оцінки фактам, наведеним у наших попередніх двох публікаціях на цю тему. Дочекавшись остаточних висновків, побачимо, чи знову знайшлися «слизькі» аргументи для виправдання діянь глави калинівської райдержадміністрації, як це вже сталося було внаслідок судового розгляду міліцейських протоколів про корупційні діяння калинівського керівника Анатолія Бондарчука (історію його порятунку від «почесного звання корупціонера» ми повідали в попередній нашій публікації «Продавав начальник «Артеміду», купляв Феміду» від 3.06.2000 р.). «Невже правоохоронці не розуміють, що такою поведінкою ставлять під сумнів антикорупційні і антимафіозні заяви глави держави?» — цілком резонно запитує Анатолій Кирилович.

Він також звертає нашу увагу на клерків, котрі від імені глави держави та керівників правоохоронних органів «штампують відписки» на звернення громадян. Як приклад радівський екс-голова наводить реакцію центральної влади на його відкритий лист Президенту України з приводу витівок А. Бондарчука. Ветеран-пенсіонер з далекого українського села мусить зауважувати високим державним службовцям зі столиці, що таким чином вони насамперед підривають авторитет гаранта дотримання наших конституційних прав. Для певності Вагалюк нагадує сказані нещодавно Леонідом Даниловичем слова: «... У нас зубами тримаються за своє крісло. Хочуть перевернути усе з ніг на голову... Якщо чиновник попався на чомусь, він того самого дня має бути звільнений». «Наче про мого тезку з Калинівки сказано», — підсумовує Анатолій Кирилович.

Хоч би хто які висновки робив з цієї калинівської історії, та не можна не погодитися, що висвітлює вона одну з характерних причин наших негараздів. Подумаймо, чому замість украй нагальної спільної ради про реформування відносин на селі два відомі колись керівники хліборобських колективів опинилися по різні боки «битви за врожай». Невже лишень тому, що в кожного своє розуміння цього врожаю і неоднакові мірки державних і власних засіків?

Анатолій ОРАТІВСЬКИЙ,
Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Наздогнати й перегнати Америку...

...Прагне тепер уже Європа. Якщо не на всіх фронтах, то в повітроплаванні цілком точно: днями оголошено про створення нового пасажирського авіалайнера «Аеробус-380» (спочатку це був «Аеробус-3ХХ»), що має не тільки зруйнувати монополію американського концерну «Боїнг», а й скласти потужну конкуренцію його «Боїнгу-747».

Батьком цієї ідеї — створення спільного європейського літака — стала Німеччина. Щоправда, спочатку передбачалося, що ним стане український «Антонов», але закони ринкової конкуренції, а точніше, правила для «своїх» виявилися нам не по зубах. Європейський літак будуватимуть Німеччина, Велика Британія, Франція, Іспанія. Машина може без посадки подолати відстань у 16 тисяч кілометрів і розрахована на 550 місць. Вартість одного лайнера — 550 мільйонів марок. Перші поставки мають відбутися вже 2006 року.

Цей літак уже тепер порівнюють з кораблем далекого плавання: «Аеробус» приваблює рекламою просторих салонів, неможливим досі найвищим люксом у польоті. Йдеться про спальні кабіни, салони краси, фітнес-зали, душові і навіть басейн на борту. Але це ще не все. Розробники готові запровадити й нові пропозиції замовників. А останні вже з'явилися: Air France, австралійська «Kvantas», Singapore Airlines, Emirate Airlines, які можуть собі дозволити таке дороге задоволення. Щоб проект окупився й давав прибуток, до 2011 року треба збудувати 250 таких машин. А тільки розробка лайнера коштуватиме більш як 25 мільярдів марок.

За справу Європа взялася серйозно. Ще до офіційного договору про виробництво найбільшого в історії повітроплавання літака стає зрозумілим, що «Аеробусу» сприяє сильний попутний західний вітер. Адже витрати на будівництво несе не тільки виробник — Airbas Indastris (близько половини), а й замовники (близько 6 мільярдів марок), а також уряди країн, що ввійшли до концерну (більш як 6 мільярдів марок).

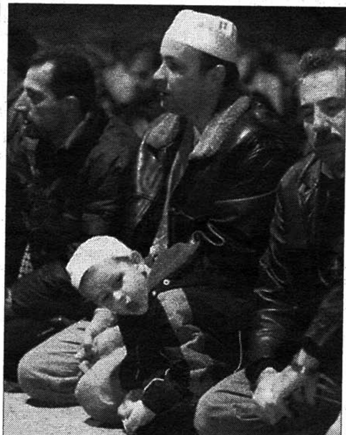
Саме це рішення стало причиною жорсткої реакції США. За наполяганням концерну «Боїнг» президент Білл Клінтон висловив «глибоке занепокоєння субвестиціями країн Європейського союзу, які подали приватному підприємству недозволені платежі на підтримку проекту».

Вашингтон має намір подати заяву про це порушення до Світової організації торгівлі. Проте Брюссель залишається спокійним. Тут вважають, що в такому фінансуванні виробництва немає порушень, бо йдеться про кредити, які буде повернуто. Чого не зробиш заради того, щоб виграти в такому престижному змаганні з Америкою!?.

А тим часом виникла непередбачена проблема: в якій країні будувати суперлітак? Спочатку мали намір робити це в Гамбурзі, але запротестували місцеві захисники довкілля, яких навіть проблема безробіття не лякає. Ймовірні інші німецькі кандидати також особливого ентузіазму з цього приводу не висловлюють. Яка країна європейського співтовариства захоче розташувати у себе виробництво нового «Аеробуса» — поки що не відомо.

Валентина ПИСАНСЬКА.
Франкфурт-на-Майні.

Фотофакт

Учора розпочалося триденне мусульманське свято Ураза-байрам, що знаменує закінчення священного для мусульман місяця Рамадан. Нинішнього року вони відзначають це свято вдруге, бо мусульманський місячний рік на десять днів коротший за григоріанський.
На знімку АП: *святкові моління відбулися і в Сараєво.*

Різдвяна економіка: кому — збитки, кому — прибуток

Оборот різдвяної роздрібної торгівлі в Німеччині в 2000 році становив 27 млрд. марок. Приріст цього показника порівняно з 1999 роком — 2%. Найпопулярнішими, як і раніше, були предмети побутової техніки.

Для американців нинішнє Різдво — найдорожче за останні півстоліття. Подарунки до 2001 року обійдуться на 3—5% дорожче, ніж раніше. Крім того, спостерігається тенденція купувати особливо дорогі подарунки — яхти, машини, коштовності, нерухомість.

За результатами опитування, проведеного інститутом Геллапа, 85% американців вважають, що Різдво перетворилося на величезний комерційний захід, а на подарунки витрачається сила-силенна грошей. Багато хто вважає, що свята були б набагато приємніші, якби не потребували таких великих витрат.

Утім, у деяких країнах ставляться до передсвяткової торгової лихоманки з більшим оптимізмом. Китай, наприклад, став одним з провідних, якщо не провідним, виробником різдвяних подарунків, сувенірів та інших необхідних дрібниць.

За даними міністерства промисловості Китаю, КНР експортувала 2000 року різдвяних іграшок приблизно на 820 млн. доларів більше за будь-яку іншу країну світу. Конкуренцію Китаю, як правило, складають Тайвань і Таїланд, проте цього року і вони залишилися далеко позаду.

Олег ДЕНИСОВ.

Геройський Санта-Клаус

Черговий робочий день 65-річного пенсіонера Нейла Фроста, який уже сьомий рік поспіль під Різдво тішить малюків і дорослих своїм «класичним» образом Санта-Клауса, розпочинався, як звичайно. Як повідомляє ІТАР-ТАКС, на момент відкриття торгового центру в місті Порт-Елізабет (ПАР) він уже зайняв своє робоче місце біля величезної прикрашеної ялинки. Через деякий час у натовпі покупців дедалі частіше почали з'являтися батьки з дітьми, які обов'язково підходили до Санта-Клауса.

Після полудня Нейл сидів на своїй лавочці з 6-річним хлопчиком і вів неквапливу розмову. Раптом він побачив, що біля банкомата «Стандард бенк» почалася бійка. Нейл зрозумів, що на співробітника банку, який приніс у скриньці готівку для зарядки банкомата, напали озброєні грабіжники. Тільки-но Нейл почув перші постріли, він крикнув матері дитини лягти на підлогу. Серед грабіжників була жінка, котра прикривала їх відхід. Саме вона вистрелила в Санта-Клауса, який тримав хлопчика на руках. Перша куля просвистіла біля скроні Нейла. Тієї ж миті він, прикриваючи дитину своїм тілом, упав на підлогу, але враз відчув, як біль обпік нижню частину живота.

Вдячним батькам хлопчика Нейл відповів, що зовсім він не герой. «Це Господь Бог уберіг вашого сина, а я всього-на-всього ряджений Санта-Клаус», — сказав він.

Парламенту вже не довго бути

Президент Молдови Петру Лучинський уже сьогодні має право розпустити парламент. Цю думку Конституційного Суду, оголошену у вівторок, оскаржити вже ніхто не може. Отже, вибори президента країни, призначені депутатами на 16 січня, вже не відбудуться.

Парламент сам себе загнав у глухий кут, не зумівши у відведений законом строк обрати нового главу держави. 21 грудня під час чергового туру виборів (вони вперше в Молдові проводилися не всенародно, а в стінах законодавчого органу) депутати від правих фракцій узагалі не зайшли до зали для голосування. Бойкот, за словами спікера Думитру Дьякова (а він теж був серед тих, хто відмовився голосувати), пояснюється тим, що президентом країни не повинен стати комуніст (у перших турах голосування значна перевага в голосах була саме в лідера комуністів Володимира Вороніна).

Петру Лучинський може підписати указ про розпуск парламенту до 15 січня, коли минає термін його президентських повноважень. Далі він виконуватиме обов'язки президента до складання присяги новим главою держави. Як тепер обиратимуть президента — це вже питання. Річ у тім, що Петру Лучинський давно намагається провести референдум з питання посилення президентської влади. Цьому заважав парламент, який звинувачував президента в диктаторських амбіціях. У липні депутати проголосували за новий статус країни — парламентську республіку. Владні повноваження президента було урізано. Ніхто в Кишиневі не сумнівається в тому, що Петру Лучинський постарається взяти реванш. Призначивши дату дострокових президентських виборів, він найвніше водночас оголосить про проведення президентського референдуму. Якщо населення проголосує за посилення президентської влади, то вже влітку треба чекати чергової зміни конституційного ладу. Молдова з парламентської знову може стати президентською республікою.

Світлана ЧАЛА.
Кишинів.

Хроніка. Факти. Події

■ Тель-Авів

Барак та Арафат зустрінуться в Єгипті

Прем'єр-міністр Ізраїлю Ехуд Барак, палестинський лідер Ясір Арафат та президент Єгипту Хосні Мубарак проведуть сьогодні зустріч в єгипетському місті Шарм-ель-Шейх. Домовленості про зустріч було досягнуто під час телефонної розмови між Ехудом Бараком та Ясіром Арафатом. Ізраїльська й палестинська сторони намагаються виробити свою позицію щодо нових пропозицій США, спрямованих на мирне врегулювання на Близькому Сході.

■ Пекін

Винуватців пожежі затримано

Китайська поліція заарештувала винних у трагедії, що сталася в місті Лоян. Унаслідок пожежі в понеділок увечері тут загинуло 309 осіб. Представник місцевої влади заявив агентству «Сіньхуа», що винуватців затримано, а причини пожежі з'ясовують. Він також повідомив, що приватний танцзал на п'ятому поверсі комплексу розваг, де й перебувала більшість жертв, функціонував нелегально.

■ Браззавіль

Конго наполягає на ембарго

Після загострення обстановки в Уганді та Руанді уряд Демократичної Республіки Конго закликав Раду Безпеки ООН запровадити ембарго на торгівлю та поставки зброї до цих двох сусідніх держав. ДРК звинувачує сусідів у тому, що вони надають підтримку повстанцям у двох провінціях країни. Представник ДРК в ООН заявив, що ймовірність запровадження ембарго невелика.

■ Багдад

Заборона польотів стосується всіх

Міністр закордонних справ Іраку Мохаммед Саїд аль-Сахаф написав листа Генеральному секретареві ООН Кофі Аннану. В ньому міністр попросив Організацію Об'єднаних Націй втрутитися й зупинити вторгнення у повітряний простір Іраку британських та американських військових літаків. Аль-Сахаф заявив, що контроль, який американські та британські літаки здійснюють у цих зонах, запроваджено без згоди ООН і що США та Велика Британія тим самим порушують резолюції Ради Безпеки, які забороняють польоти будь-яких літаків над демілітаризованими зонами.

■ Париж

Переглядають угоду про кордон Косово і Сербії

Міністерство закордонних справ Франції підтвердило, що триває перегляд угоди про буферну зону на кордоні Косово й Сербії. Представник французького МЗС сказав: потрібно якомога швидше нормалізувати там обстановку. Вища рада оборони (ВРО) Югославії закликала ООН внести зміни до угоди про демілітаризовану зону. Нині її дозволено патрулювати лише легко озброєним поліцейським. ВРО попередила, що буде змушена діяти в односторонньому порядку, якщо ООН не здійснить термінові заходи для очищення зони від албанських бойовиків.

■ Прага

Чехи вимагають свободи ЗМІ

У Празі тисячі людей провели акцію протесту біля будинку чеського телебачення. Учасники акції вимагали свободи ЗМІ і вигукували гасла на підтримку 20 журналістів, звільнених за те, що не пустили на робоче місце нового генерального директора телекомпанії Іржи Ходача. На думку звільнених, це призначення призведе до політичного втручання у справи телекомпанії.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

Silver Centre

25 декабря 2000 в 13.45 в конференц-зале Silver Centre, что по бульвару Лепсе, 4, состоялась пресс-конференция, посвященная презентации современного комфортабельного бизнес-центра класса В. Здание Silver Centre было реконструировано на базе административного здания АО "Росток" и стало бизнес-центром еще в начале 1998 года, однако сегодня, на пороге нового тысячелетия, можно с уверенностью говорить, что , хотя Silver Centre изначально и не конструировался как бизнес-центр, его характеристики подходят для хороших деловых условий его арендаторов и здание полностью соответствует стандартам бизнес-центра В-класса. От других офисных зданий Silver Centre отличает его преимущественное расположение в промышленной инфраструктуре, что делает возможным промышленное производство, хранение производственного оборудования, а также организацию производственной деятельности недалеко от офиса компании, если он расположен в бизнес-центре.

Офисные помещения в Silver Centre рассчитаны на быстрое "заселение" за счёт свободной планировки. Новому арендатору всего лишь нужно придумать дизайн и планировку своего офиса.Возможна аренда офиса площадью от 60 м2. Максимальная офисная площадь — один этаж 740 м2; возможна планировка этажа до 4 независимых офисов для разных компаний.Офисы оснащены всем необходимым оборудованием и коммуникациями, включая освещение, кондиционеры и отопительные системы, пожарную и охранную сигнализации, ковровое покрытие, эл. розетки и т.д. Всё это позволяет начать деятельность немедленно и работать в подходящих для бизнеса условиях.

Хотя здание было реконструировано, все коммуникации (отопление, водоснабжение и канализация) были переделаны. Для уменьшения риска полного отключения электричества существуют 2 автономные трансформаторные станции, обслуживающие центр, и планируется построить ещё одну. Таким образом, в случае неполадки на основной станции, возможно подключение дополнительного снабжения. В Silver Centre также существует собственный оператор телефонной связи. Возможности бизнес-центра гарантируют безопасность работы клиентов. Здание оснащено системой видео контроля. Самопишущие камеры установлены по периметру всего здания, включая входы, прилегающие территории, фойе и парковку. Бизнес-центр предлагает к услугам клиентов парковку с видео наблюдением и освещением, круглосуточную охрану. В настоящее время имеется 40 парковочных мест, но возможно расширение до 30-40. Перед центральным входом -бесплатный гостевой паркинг. Существует также подземный гараж. В настоящий момент Silver Centre предоставляет комплекс услуг для успешной работы арендаторов. В будущем руководство планирует улучшить и развить инфраструктуру с целью создать более комфортные условия. В случае повышенного спроса деятельность компании, осуществляющей менеджмент бизнес-центра, будет расширяться. Руководство уверено, что в связи с развитием инфраструктуры здания самого по себе, а также прилегающей территории, спрос на данные помещения будет расти, и цены станут более привлекательными для клиентов.

Запрошення до попередньої кваліфікації

Модернізація центрів керування повітряним рухом у Дніпропетровську та Сімферополі

Державне підприємство обслуговування повітряного руху України (ДП ОПР «Украерорух») отримало кредит Європейського банку реконструкції та розвитку (ЄБРР) на реалізацію Проекту модернізації аеронавігаційної системи України.

ДП ОПР «Украерорух» запрошує претендентів надсилати свої заявки на участь у попередній кваліфікації на право провести такі роботи:

- будівництво нового центру керування повітряним рухом у Дніпропетровську, постачання та інсталяцію обладнання для модернізації диспетчерського центру, включаючи робочі місця диспетчерського і технічного контролю, систем обробки радіолокаційних і польотних даних;
- реновацію (ремонт) існуючої будівлі центру керування повітряним рухом у Сімферополі, постачання та монтаж диспетчерських і технічних пультів.

Обидва центри керування повітряним рухом мають бути оснащені новітніми системами кондиціювання повітря, опалення, електроживлення, попередження несанкціонованого доступу та протипожежною системою.

Обладнання, що постачаються (за контрактами) для названих центрів, потребує інтеграції з існуючими радіотехнічними системами, а також має відповідати вимогам концепції Європейської системи організації повітряного руху.

Попередня кваліфікація, а також торги за контрактами, які будуть фінансуватися за рахунок кредиту ЄБРР, відкриті для фірм і спільних підприємств усіх країн. Ці кошти не будуть використовуватися для здійснення платежів фізичним чи юридичним особам або за будь-який імпорт товарів, якщо такі платежі або імпорт заборонені рішенням Ради Безпеки ООН, прийнятим відповідно до Розділу VII Статуту ООН.

Документи щодо попередньої кваліфікації можуть бути отримані в офісі ДП ОПР «Украерорух» (за вказаною адресою) після сплати збору, що не повертається, в розмірі суми (в гривнях), еквівалентній 75 доларам США. Зазначену суму слід перевести на рахунок:

АБ «Укргазпромбанк»
02098, Україна, Київ,
Дніпровська набережна, 13,
р/р № 2600102781
МФО 320843
Код ЗКПО 19477064
Одержувач: ДП ОПР «Украерорух»
Посилання: документація щодо попередньої кваліфікації

Після надходження запиту документи будуть негайно вислані кур'єрською поштою за зазначеною у запиті адресою. Відправник не несе відповідальності за їх втрату або вручення адресату із запізненням.

Документи щодо попередньої кваліфікації мають бути належним чином заповнені й доставлені за адресою, зазначеною нижче, не пізніше 26 лютого 2001 року до 11.00 за київським часом. Отримані із запізненням документи будуть відхилені і повернені у нерозкритому конверті.

Зацікавлені фірми можуть отримати більш докладну інформацію й документацію щодо попередньої кваліфікації в офісі ДП ОПР «Украерорух» за адресою:

ДП ОПР «Украерорух» (UkSATSE)
76 А, Повітрофлотський проспект, кімната 303
03151, Київ, Україна,
В. А. Максименко
Телефон: +380 44 461 58 77
Факсиміле: +380 44 246 21 88

Арбітражний суд Харківської обл. 18.09.2000 р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю Торговий дім «Колос» (Харківська обл., м. Чугуїв, вул. Мічуріна, 8; код ЄДРПОУ 22679239), відкрив ліквідаційну процедуру й призначив ліквідатором Дернова Вадима Юрійовича (ліцензія № 000125).

ВАТ «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго»

повідомляє своїм акціонерам, що 12 лютого 2001 року об 11 годині в приміщенні клубу Житомирських електромереж за адресою: 10002, м. Житомир, вул. Жуйка,12 відбудуться чергові загальні збори акціонерів. Реєстрація учасників зборів з 8.30 до 10.30 за місцем проведення зборів.

Акціонерам при собі мати паспорт, представникам акціонерів—доручення, оформлене згідно з чинним законодавством.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності Компанії за 2000 рік та завдання на 2001 рік.
2. Звіт Ревізійної комісії про роботу та висновки по річному звіту та балансу.
3. Затвердження розподілу прибутку за 2000 рік та попередній розподіл прибутку на 2001 рік.

З документами можна ознайомитися у відділі цінних паперів Компанії за адресою: м. Житомир, вул. Пушкінська,32/8.

Контактний телефон: (0412) — 20-20-85.

Правління.

ЗАТ Київмашпостачзбут

повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 15 лютого 2001 р. о 16 годині за адресою: м. Київ, вул. Екскаваторна, 26. Реєстрація з 14.00. При собі мати паспорт, або інший документ, що посвідчує особу.

Порядок денний:

1. Звіт голови Правління про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2000 р.
2. Звіт голови Ради акціонерів.
3. Звіт голови ревізійної комісії за 2000 р.
4. Затвердження розподілу прибутку за 2000 р.
5. Вибори голови та членів Правління.
6. Вибори голови та членів Ради акціонерів.
7. Вибори ревізійної комісії.
8. Розгляд поточних питань діяльності Товариства.

Телефон для довідок 417-67-82.

Національна академія управління

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ ДО АСПІРАНТУРИ

за спеціальностями:

Організація управління, планування і регулювання економікою

Фінанси, грошовий обіг і кредит

Прийом документів — до 1 лютого 2001 р.

Довідки за адресою та по телефонах:
м. Київ, вул. Панаса Мирного, 26,
тел. (044) 573-94-98, 290-80-56.
Internet: www. nam. kiev. ua; e-mail: office@nam. kiev. ua.

Державна ліцензія ВПІ-IV № 112004

ЗАО «Пиллар»

уведомляет, что в повестку дня общего собрания акционеров, объявление которое было опубликовано в газете «Голос Украины» № 218 от 25 ноября 2000 г. и которое состоится 12 января 2001 г., вносятся следующие изменения (с заменой пункта 2):

2. Распределение акций дополнительной эмиссии.
3. О расширении направлений деятельности общества.
4. Изменения к Уставу.

Информация об увеличении уставного фонда.

Увеличение уставного фонда проводится с целью увеличения производственных мощностей общества и привлечения оборотных средств. Минимальное увеличение размера уставного фонда должно составить 70000 гривен.

Дополнительно выпускается 1400 простых именных акций номинальной стоимостью 50 гривен каждая общей номинальной стоимостью 70000 гривен.

Акционеры общества имеют право приобрести акции, которые дополнительно выпускаются, в количестве пропорциональном их части в уставном фонде общества на дату принятия решения про эмиссию акций.

ТОВ «Енергія» код ОКПО 25404655 повідомляє про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом 1 місяця.

Ліквідується ТОВ «ДІК», ЗКПО 24741089. Претензії приймаються по тел.246-13-44 впродовж 2 місяців.

Арбітражний суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) порушив справи про банкрутство:

ПП «Кассіс» (м. Київ, вул. І. Кудрі, 37-а, ЗКПО 24739425, п/р № 26006036601 в АКБ «Інтеграл-банк», МФО 320735);

ТОВ «Магма-Імпекс» (м. Київ, вул. Металістів, 17, ЗКПО 30221023, п/р № 26007300100218 в АКБ «Східно-Європейський банк», МФО 322658).

Розпорядник майна Капелюшний І. В., ліцензія № 000221 (тел. 271-34-03, м. Київ-37, вул. М. Кривоноса, 2-а, оф. 906).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця від дня публікації.

«Товариство з обмеженою відповідальністю **«АМСК»** повідомляє про зменшення статутного фонду. Претензії кредиторів приймаються згідно з законодавством України за адресою: Житомирська обл., м. Бердичів, вул. Низгірецька, 16.»

Арбітражний керуючий Дяченко С. В. (ліц. № 000392 від 27.03.2000 р.) конт. тел./факс (044) 235-71-78 повідомляє про ліквідацію: ТОВ «Діона» (08703, Київська обл., Обухівський район, с. Трипілля, будинок рибколгоспу «Пролетарська правда»; код 19410137) у зв'язку з визнанням його банкрутом (Постанова Арбітражного суду Київської області по справі № 88/26-2000 від 6.12.2000 р.).

Постановою Арбітражного суду Луганської області (м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-а) від 19.12.00 р. справа № 10/396, приватна фірма «Мозаїка» (Луганська обл., м. Красний Луч, вул. Чкалова, 40А, код ЗКПО 13402013, р/р 2600033000319 в УСБ м. Красний Луч, МФО 304085) визнана банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатор Гранкіна М. М. (Луганська обл., м. Алчевськ, вул. Леніна, 56/104 ПТ «Гудвіл», тел. 4-34-76; 3-50-47).

Повідомлення про розрахунки з учасниками ЗВФ «Ластівка» ІК «Цукор України»

Учасник отримує розрахунок цінними паперами (ЦП), якщо він заявляє про це з 12.12.2000 р. по 12.02.2001 р. або грошима. Заявка повинна містити: ПІБ, ідентифікаційний код, паспортні дані, адресу, № сертифікату (ІС), реквізити відкритого учасником рахунку в ЦП у зберігача, законодавчо засвідчений підпис. Заявка надає право на розрахунок тільки в ЦП. Розрахунки будуть проводиться при зверненнях в термін з 02.05.2001 р. по 02.11.2001 р. за ІС і паспортом. При неявці за розрахунком гроші будуть депоновані в Ощадбанку України. Довідка про вартість чистих активів (ЧА) на 1.10.00 р.: активи Фонду — ЦП з ЧА в 32518,5 грн., в обігу 15485 шт ІС. У власності Фонду акції в бездокументарній формі підприємств: Обухівська райсільсгоспхімія, Лохвицький промкомбінат, Житомирське АТП; Іллінецьке ПБМП-5; Новоград-Волинськрембуд; Будматеріали м. Житомир; Погребищенський цукрозавод; ВАТ «Транспортник». Адреса фонду: 254112, Київ, Дегтярівська,50, тел.219-4562, І публікація була 12.12.00.

К сведению общественности

ОАО «Донецкий металлургический завод» обратился в Национальную комиссию по вопросам регулирования электроэнергетики Украины с просьбой о выдаче лицензии на осуществление предпринимательской деятельности, связанной с транспортировкой природного и нефтяного газа распределительными трубопроводами.

Почтовый адрес: 83062, г. Донецк, ул. Ткаченко,122.

Телефон: (0622) 61-25-41, факс (062) 332-24-23.

Ми ще прийдемо по ваші душі

Доба революцій щезає у небуття. Попереду «тиха» етнічна війна

Орфеї і корифеї

Історія нашого звироднілля не те щоб повчальна — набагато яскравіше вона зчитується за найскладнішими демократоустроями, — але кожному українцеві ні-ні та й намарюється у холодному спітнінні цей здогад: наш досвід поволі й потроху «витріщується» на повчальний історичний урок для всенького світу. Не зайвиною тут зринає відомо класичне на кшталт «національної гордості малоросів».

Сучасному аборигенному письменникові така перспектива в'їдається полиновим присмаком не одно в роті, — звірячими зусиллями він обстоює своє право (бо решту прав одібрано) і на таку «гордість», і на такий досвід. І це є найзапекліша борня у цілому триванні літературного буття. Скажімо, з грошовою усе зрозуміло, — політики й журналісти (не як окремі індивіди, а як втілення корпоративного сенсу нашої доби) у спосіб «тихої» революції відібрали в письменника право на заробіток. Попереду остання й остаточна битва за право володіння національним досвідом, історією, зрештою, «мертвими душами» (хай вибачають громадяни України).

Поставлене Є. Пашковським жорстко ввіч «державникам» і «державницям» питання — кого ви читали — знову і зкотре за це десятиліття поновило в мені стан радісної ошелешеності, роздратування та «вікової втоми». А ще й зродило, мов за кінематографічним перескоком, безліч хаотичних картинок з національного життя. Це певніше фільм жахів, а не втямлива, не кажучи — логічна, хроніка подій, характерів, звершень, поразок. Так само замиготіли в уяві уривки, словосполучення з власних писань, що ними вперто, аж з хворобливим завзяттям прагнув заповнювати (та й хіба тільки я) порожнечу, яка утворилася не з моєї вини. Видавати чи не видавати книжку — ось сакраментальне питання, незгірш гамлетівського. Бо за логікою «вищих» істин — так, безперечно, а узгідливо «мужицькій арифметиці» — це ще хтозна. Написати книжку, знайти гроші на видання, не отримати винагороди за багаторічну важку працю —чи не забагато честі, навіть з огляду на «національну гордість»? А ще й інше: доки мудріші пітніли над проектами і доктринами, як краще вкрасти, як ошукати вкотре й так обікрадений народ, ти, письменник, мусив іще боронити традицію, імена класиків від оскаженілих молодих неомарксистів, що спершу пекли глизяві млинці своїх «дискурсів» у боротьбі з капіталістичною ідеологією, поквапливо вступали до капеу, а згодом, поквапливо «вийшовши» та проскородивши євроамериканський континент з відчитами про «посттоталітарний» дух української літератури і вбившись у незлецьке пір'я, в'явилися на терені задля нищення усілякої «патріархальщини», «традиціоналізму», «рустикальності» та «фалоцентризму».

Щодо останнього, то — й справді — це справа «приватна», це проблема смаків та переконань — свідчити за народ, обстоювати класиків та вказувати на вульгарні тлумачення їхніх творів. Це демократія. Ми вільні. Ми маємо право. Свободу. Щоправда, не виборену, не окроплену якщо не кров'ю, то потом. А подаровану. Нате.

І насамперед цією свободою скористався народ, як іще однією нагодою пересидіти часину в напівголодному мирі. Дарма, що це є погодженість на ще один геноцид. Народ живе за іншими, вищими від социуму законами природи. Він мусить вижити, продовжити себе, пожертвувавши вродливими жінками, чесними політиками і журналістами, нікому не потрібними письменниками. І письменник мусить робити вибір: сховатися за євродверима або ж умирати разом з народом. Ще раніше зробили свій вибір політики й швидкоспечені магнати. Та й не тільки вони. В поході за незалежність (згадайте незліченні рушення до стін Верховної Ради) представників багатьох народів України бракувало. Натомість побільшала еміграція. Це теж ознака свободи і вибору. Письменник з подивом помічає, що добряча частка народу, котра висловлювала невдоволення тоталітарним виміром існування, ще більш пристрасно обурюється з існування у вимірах свободи. Який іще вимір можливий, — міркує письменник, — аби вщасливити всіх? На це питання, як і на багато інших, відповіді немає. Вочевидь, теперішня свобода передбачає право на питання, але відбирає право на відповіді. Та й жодна відповідь нас не задовільнить.

Ми просто мали нагоду — як вільні люди — спостерігати за ще одним перерозподілом національних багатств, останнім і остаточним. Доба революцій щезає у небуття. Попереду «тиха» етнічна війна, в якій переможців може й не бути. Згідно з перерозподілом лише творці національних багатств не одержали нічого. Це було передбачено, таким був «геніальний» задум творців революції. Вражений цим відкриттям, письменник намагається відбити в своєму романі всю складність цього цікаво-нецікавого часу, й ось він зазнає ще одного розчарування: політики й журналісти, академіки і рядові «дискурсанти» в один голос жебонять про складність і незрозумілість роману, про незрозумілість і складність. Тож від письменника вимагають неймовірного: перейти зневіру, остерегтися проклять, бути смиренним, уникати пристрасності, дотримуватися толерантності, не забувати про законослухняність, писати зрозумілі романи, не жадати винагороди...

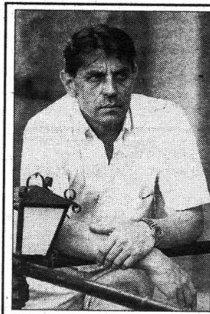
Письменник робить надзусилля, він щось торочить про свою потрібність, щось про Достоєвського, що своїми романами прислужився розбудові російської імперії більше, аніж її цезарі і будівничі. Він почуває неміч, підкидається температура, він опиняється в лікарні «для бідних», читає книжку (придбану у поштовому відділенні навпроти) Л. Д. Кучми «О самом главном» і в холодному спітнінні доходить тями: романам-будівничим настав капець. Він зачарований виразною пластикою щойно придбаної книжки, чіткістю мислення і навдивовиж свіжими романними колізіями великої політики. І це не жарт; це певніше заздрість; це поразка. Політичні портрети, політичні мемуари, збірники політичних статей; конкурси краси; нові й нові кліпи аборигенних зірок; розвій народного соло- і хороспіву в підземках; нечувана реставрація міста; пасіонарний вибух жіночої творчої та громадської діяльності; літературні конкурси на кращий популярний роман, сценарій, п'єсу... Геть складність і мовностилістичні нетрі, орієнтація на зрозумілість, простоту і не знані досі жанри!

Це було б за велику розкіш та й не цікаво — відшукати враз винуватця, зажадати негайної компенсації (ще одного перерозподілу), відновити ієрархію художніх цінностей, поновитися в праві професіонала, стати потрібним, улюбленим. Винуватця відшукати нескладно, але як вистояти, встояти перед цілими корпоративними юрбами творящих, жадаючих творення, мислячих себе творцями текстів, мемуарів, свідчень, полотен. Цю добу щедротного творення мусимо пережити, перетривати; адже й ми, професіонали, не створили жорстоких полотен, над якими умлівала б (а чи видала) нація; а що вже казати про політиків з їх самопортретами!

Але й за браком таких-от полотен письменник усе одно постає на міфічну жертву задля ритуальної помсти — як носій якоїсь загадкової духовності, незрозумілого мислення, підозрілого шаманства зі словом. Письменник опиняється межи міжконтинентально-корпоративною та державною потугою. Питання — кому продатися — не з останніх у цій межовій ситуації, тим більше, якщо за предмет письменницьких обсервацій є не надто «оречевлена» тема народного життя. А народ як партія, як міфічна потуга має письменника за таке ж міфічне відбиття, що вже вклав у нього свій найцінніший капітал, і на якесь додаткове спонсорування годі тут сподіватися. Тож на прихильність корпорацій можна покладатися у разі сповідування антинародних, антидержавних, антилюдських «ідеалів». І значно важче переконати іншу міфічну потугу — державу, — що роман є, структурно і мисленно, державотворчим актом...

Перегорнуто останню сторінку щойно придбаної книжки. Ще й ще раз перечитано післямову, і, поринаючи в тривожний сон, млявіючою уявою продовжуєш постмодерну гру, намагаючися вкрапити серед безлічі виділених жирним шрифтом «ми досягли», «ми створили», «ми забезпечили», «ми заклали», «ми повинні» щось на зразок «ми повинні створити такі художні твори». Але — пригадуєш — постмодернізм завжди був короткотривалою і ризикованою грою за кожної доби творення супердержав. І нічого не лишається, як по одужанні, взятися до написання ще складнішого та незрозумілішого роману.

В'ячеслав МЕДВІДЬ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

В'ячеслав МЕДВІДЬ — прозаїк, есеїст, перекладач. Народився 1951 року у Кодні на Житомирщині. Автор збірки оповідань «Розмова», романів «Таємне сватання», «Збирачі каміння», «Льох».

У 1995 році видав книжку щоденників «Філософія страху, або ж Проклятий народ», котра охоплює десятилітній період розмірковувань у царині мистецтва, історії, культури, етнопсихології, приватного життя людини. У 1996 році закінчив роботу над романом «Кров по соломі». Протягом останнього десятиліття виступає як автор культурологічно-філософських есеїв, які нинішнього року з'явилися поважним томом під назвою «Pro domo sua».

Улюблений афоризм В'ячеслава Медведя: «Я міг би бути зовсім іншим письменником».

Вітчизняний стиль

Подаруйте коханим бурштинове намисто

Поліський промінчик у країні сонця

Японці практичні і купувати абищо не звикли. Тож коли японська фірма «Beluna» почала закуповувати бурштин-сирець та ювелірні вироби з нього у Рівненського державного підприємства «Укрбурштин», вона добре зважила всі «за». І їх багато. По-перше, поліський бурштин — один з найстаріших, має багату гаму кольорів, у тому числі білий і жовто-зелений, які більше ніде не зустрічаються. Це дає ювелірам простір для фантазії, в чому переконуєшся, завітавши до виставкової зали і фірмових магазинів «Укрбурштину». По-друге, він має цілющі властивості, які ще в давнину помітив Авіценна. Носити сонячний камінь та вироби з нього лікарі рекомендують при захворюваннях легень, простуді, а також при збільшенні щитовидної залози, що дуже актуально в тій-таки Японії. Та й у нас в Україні чимало населення проживає в радіаційно забрудненій місцевості. Вчені твердять, що бурштин «випромінює» негативні іони, чим благотворно впливає на організм людини, а бурштинова кислота є неспецифічним біостимулятором і антистресовим препаратом. Узагалі, про бурштин можна говорити годинами...

Отож, купуючи, скажімо, бурштинове намисто, ми одночасно купуємо лікувальний засіб. А що вже казати про чудовий настрій від такої покупки, яка доречна у день народження, новорічні та Різдвяні свята. До слова, рівненські умільці пропонують з бурштину до 150 найменувань прикрас та ще 180 — у поєднанні із сріблом. Можна догодити найвибагливішим.

— У новому році освоїмо ще 12 новинок з бурштину, оправлених у срібло — 35. А з лютого вправлятимемо бурштин ще й у золото, — розповідає генеральний директор ДП «Укрбурштин» Микола Григорук. — Сподіваємося, що жінки купуватимуть наші ювелірні вироби, які є у 150 торгових точках України. Купують їх і за кордоном, бо інтерес до співробітництва виявляють Корея, Сирія, Німеччина, Ізраїль, країни Скандинавії... Ми будемо раді і новим діловим партнерам, запити яких можемо задовольнити і щодо якості, і щодо кількості, бо ж маємо промислові запаси цього сонячного каменю у Сарненському, Володимирецькому, Дубровицькому районах, яких вистачить і нам, і нашим нащадкам.

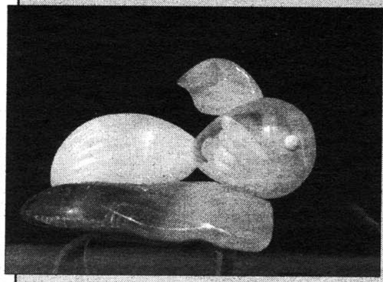
У виставковій залі очі розбігаються від розмаїття ювелірних бурштинових прикрас. Навіть не віриться, що такий незграбний на перший погляд камінь-сирець в умілих руках стає частинкою сонечка. У цьому зможуть переконатися і читачі «Голосу України», яким пощастить виграти в лотерею «ГУ» призи від ДП «Укрбурштин». А краси унікальних виробів, що є лише в одному примірнику, не передати словами. Дуже ефектний вигляд мають «писані» бурштином пейзажі, ікони, портери. Це вже вершина майстерності.

— На території Києво-Печерської лаври є державна академія керівних кадрів культури і мистецтва, —розповідає Микола Григорук. — При ній і відкриємо майстерню, де «писатимуть» картини з бурштину. Кияни мають можливість стати нашими клієнтами, тим паче що при лаврі у новому році діятиме постійна виставка-ярмарок "Український бурштин".

ДП "Укрбурштин" — підприємство молоде, йому сім років. Своїм народженням зобов'язане Мінфіну, який узяв його під своє «крило», і, звичайно, голові Рівненської облдержадміністрації Миколі Сороці, котрий усіляко сприяв становленню цього перспективного виробництва, якому ми, «голосоукраїнці», як нашому спонсору, зичимо всіляких гараздів у новому році.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Адреса ДП «Укрбурштин»: 33027, Рівне, вул. Київська, 94. Контактні телефони: (0362) 62-04-20, 62-08-25; тел./факс 62-04-25.

Полковникові ніхто не пише. Пишуть Президентові

Тенденції

(Початок на 1-й стор.).

— Нещодавно було складено протокол про корупцію щодо заступника командира одного полку, що дислокується в Луганську, котрий під час військових навчань у Триізбівському навчальному центрі надавав військовослужбовців у допомогу своїй знайомій — голові місцевого фермерського господарства. Замість того, аби опановувати секрети бойової майстерності, солдати з ранку до вечора пололи кавуни й дині. За надану послугу знайома буцімто розплачувалася з військовою частиною овочами та будматеріалами. Але чи було так насправді, встановити важко, оскільки жодної угоди з фермерським господарством виявити не вдалося.

Відволікання солдатів від їхніх безпосередніх військових обов'язків, — веде далі Микола Никифорович, — а також використання пального, військової техніки для приватних господарчих потреб завдає великої шкоди боєздатності військових формувань. Особливо обурює практика передання солдатів строкової служби різним спортивним клубам, що поширилася останнім часом. Участь військовиків у змаганнях, у тому числі й у складі клубів, ніким не заборонена, але за законом це треба робити шляхом видання наказу вищим командуванням. Проте окремі командири чинять інакше — самі домовляються з керівниками спортклубів і «передають» їм хлопців на тривалий термін, отримуючи за це непогані гроші. Серед винуватців Микола Сохацький назвав полковника Онищука.

Мешканці села Розкішне звернули увагу на будівництво в їхній місцевості шикарного особняка. Проте дивували селян аж ніяк не архітектурні переваги будівлі й ударні темпи будівництва, а те, що тут працювали напівголодні, немиті солдати. Вони випрошували в людей їжу і сигарети. Шкода було хлопців. Одні їх підгодовували, а інші, правдолюби, взяли та й написали листа в адміністрацію Президента. Висловивши все, що думають з приводу використання солдатської праці та військової техніки на будівництві особняка для полковника. На цей час підрозділ військової контррозвідки вже зацікавився особою Онищука і мав досить багато всілякої цікавої інформації про нього. Зачувши, що пахне смаженим, полковник кинувся влаштовувати свої справи. Передусім він вніс у касу військової частини аж 15(!) гривень за те, що на своєму будівельному майданчику використовував суперпотужний підйомний кран, призначений, до речі, для вантаження ракет. Причому використовував не раз і не два, а протягом літа.

Жовтневий райсуд визнав Онищука винним у корупційних діях і наклав штраф у розмірі 20 неоподатковуваних мінімальних доходів. Проте не так давно в очолюваному ним полку виявлено недостачу ПММ на суму понад 90 тис. гривень. Слідство встановлює, чи був до цього причетний Онищук. А з посадою командира полку йому довелося попрощатися.

P. S. Матеріал підготовлено за сприяння прес-служби УСБУ в Луганській області. Імена військовослужбовців, про яких ідеться в статті, змінено в інтересах слідства.

Алла АНТИПОВА.

Луганська область.

На здобуття Державної премії

Підручники, як і раніше, творять ентузіасти

Чи знаєте ви, що саме завдяки застосуванню лазера вдалося встановити «розбігання» Америк — Північної і Південної. З'ясовується, вони дрейфують у різні боки. Тож до 2010 року замість штучного має з'явитися природний Панамський канал.

Цікаво: десять років тому біля озера Балхаш був секретний полігон «Болото». Так-от, там лазерами розрізували залізобетонні стовпи та корпуси ракет. У той же час за такого прикладного прогресу літературу з лазерної фізики у країні перекладали з англійської. Власні видання можна було порахувати на пальцях рук. Та чого там лукавити: зарубіжні видання скоріше були монографіями і на підручники аж ніяк не витягували, оскільки суть проблеми викладали схематично. Про такі переклади українською мовою і думки не було.

Тож як не порадіти за підручник «Лазерна фізика» (В. Григорук, П. Коротков, А. Хижняк, — МП «Леся», Київ, 1999 р., 2-е видання), який написаний мовою Тараса Шевченка і Лесі Українки і є першим такого роду посібником для студентів вузів фізичного, радіофізичного та радіоелектронного напрямів. Окрім того, він буде до нагоди лікарям-науковцям та клініцистам будь-якого медичного профілю, котрі працюють у галузі лазерних методів лікування. Автори підручника зуміли успішно поєднати високий науково-методичний рівень подання матеріалу з простотою і доступністю для розуміння. А наявність у підручнику фактичних даних (характеристики активних середовищ, параметри лазерних систем і пристроїв тощо) дає можливість використовувати його як довідник. Високий рівень книги обумовлений і тим, що автори посібника багато років читають відповідні курси лекцій в університетах України та США. Автори зробили вагомий внесок і в побудову та становлення сучасної фізичної термінології в даній галузі. Це особливо важливо з точки зору мовних процесів, які відбуваються у нашій державі.

Леонід БРОВЧЕНКО.

Реалії

На знімку: завідувачка дитячого відділення стоматологічної поліклініки при НМУ ім. Богомольця Оксана Наконечна та її маленький пацієнт

Доморощеному карієсу — наші ліки

У потенційному арсеналі українських стоматологів з'явилася нова зброя проти карієсу — «Профокар». Цей препарат створено на кафедрі дитячої стоматології Національного медичного університету професором Ларисою Хоменко та кандидатом медичних наук Богданом Антоніщиним. Тепер винахідники роблять усе можливе, щоб «Профокар» скоріше з'явився в стоматологічних поліклініках, і передусім — у рідній університетській. До речі, тут безплатно лікують дітей з усієї України.

Ігор ШРАМКО.
Фото автора.

Дух тамплієрів вигнали із Китаєво. Але їхня справа триває...

Ситуація

Сценарій до сюжету про тамплієрів, який показали в ефірі «Інтеру», схоже, продовжили писати всі силові міністерства країни. У прес-службі Міністерства оборони повідомили, що, попри знайдені в членів ордену тамплієрів ксерокопії документів за підписом замміністра оборони Володимира Михтюка про начебто торгові операції зі зброєю, жодного криміналу щодо військовиків у цих паперах немає. Військовики указали на МВС, яке, за їхньою інформацією, займається «тамплієрівською справою».

У прес-службі поінформували: поки що кримінальну справу не порушено, йдуть підготовчі роботи. За словами начальника ЦГЗ МВС Києва Олександра Зарубицького, вчора на місце події в Китаєво виїхав начальник управління МВС Московського району столиці.

— І хоча тамплієрів із Китаєвої пустині вже виселили і її православні господарі нині освячують приміщення та виганяють злих духів, імовірні конфлікти на релігійному грунті. Самі розумієте, наскільки несумісні святе місце Китаєвої пустині та войовничий сатанинський орден тамплієрів. Від такого сусідства можна очікувати непримєнностей, — зазначив Олександр Зарубицький.

Що стосується знайдених документів, які свідчать про торгівлю зброєю, то, за запевненнями співробітників МВС, — це надуманий міф. Нічого серйозного там немає.

У прес-службі СБУ запевнили, що жодною офіційною інформацією з приводу «військово-релігійної справи» вони не володіють. Хоча і не заперечують, що цим питанням можуть займатися певні підрозділи Служби безпеки чи контррозвідки. Нагадаємо, в інтерв'ю «ГУ» автор сенсаційного сюжету сказав, що на телеканал «Інтер» уже приходили люди, які назвалися співробітниками Служби безпеки, і вимагали показати їм знайдені в Китаєво документи про торгівлю зброєю.

Ольга ВАУЛІНА.

«За сім років жодного хабаря не дав! В Іорданії...»

Новий завод із виробництва миючих засобів відкрився у Донецьку. Підприємство, яке виготовлятиме до 25 тонн туалетного мила на добу, — черговий інвестиційний проект, реалізований у рамках Закону України «Про спеціальні економічні зони та спеціальний режим інвестиційної діяльності в Донецькій області». Фінансовим партнером місцевої компанії «Українські промислові ресурси» стала іорданська фірма.

Тим часом у спеціальній економічній зоні «Донецьк» зводиться підприємство з випуску побутової техніки ВАТ «Група «Норд».

— Підготовлені контракти на п'ять із половиною мільйонів доларів на виготовлення обладнання та інструменту, — каже директор майбутнього заводу Володимир Міщенко. — Усі наші партнери — українські, так підтримуємо вітчизняного виробника. Але підписати документи не можемо: наші податківці вважають, що пільги для підприємства починаються з моменту випуску продукції. І обкладають будівельно-монтажні роботи податком на додану вартість. Парадокс: якби я розмістив усі замовлення в Росії та завіз обладнання з-за кордону, отримав би пільги, а так — ні. А коли б найняв російських будівельників, то витрати були б майже на один мільйон доларів менші. Ми не хочемо позбавляти роботи співвітчизників. Але питання треба розв'язувати.

Свого часу Володимир Міщенко збудував аналогічний завод у вільній економічній зоні в Іорданії і вважає, що хоча кваліфікація та інтелектуальний рівень українських робітників вищий, близькосхідному партнерові вдалося уникнути бюрократичної тяганини, пов'язаної із затвердженням та реалізацією проекту.

— В Іорданії за сім років не дав жодного хабаря! — не стримав емоцій директор.

Якими зусиллями дається будівництво в рідній країні, Володимир Олександрович не розповсюджувався, лише продемонстрував розгалужену схему затвердження проекту відведення землі, яка ледь вмістилася на чотирьох сторінках і складається із 17 процедур та узгоджень у 36 інстанціях...

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Редактор номера Людмила КОХАНЕЦЬ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».

Зам. 03112240.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 01008, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України